

November 2-a az ARATÁSI HÁLAÜNNEP napja

Lelkemtől Te bűt, bajt gondot elvettél,
Béke, mit az Úr ad, béke, tiszta fény...
366. ének

Az ünnepi homíliát ifjabb Iványi Gábor tartotta, amely a Teremtés Könyvének gondolataihoz kapcsolódott.

„E télköszöntő hálaünnep a népszokások között vidám mulatságokkal telik. Az aratás bevégeztével az Isten hozzánk jön, hogy magával ragadjon az ünnep gyönyörűségébe. Minden esendőségünk ellenére is vigasságra hív. De részt vehetünk-e benne bűneink, vétkeink ellenére is? Isten mindenkit ünnepre szólít, nem válogat. Kiáltó szó a pusztában, az öröm üzenete.

Minden ünnephez a szertartásrendben liturgikus színek kapcsolódnak. Az év közti idő színe a zöld, a különböző ünnepek színekben is megkülönböztetik magukat ettől. A lila, a piros, a fekete lelki ráhangolódásunk pszichológiáját követi. Minden ünnep más, de van bennük közös vonás is. Kilépünk a zöldből, és az ünnep színeibe öltöztetjük lelkünket. A megállás, a számvetés, a szemlélődés, az em-

lékezés színeibe. A sátoros ünnep arra emlékeztet, hogy az Egyiptomból való kivonulás idején fedél nélkül is megmaradtunk, mert Isten gondviselő kezét nyújtotta fejünk fölé. Az engesztelés napja, a Jom Kipur megtérésre szólít. A chanukka vagy a karácsony a fény ünnepe, ilyenkor azt ünnepeljük, hogy a fény, az isteni világosság örökkévaló. Mi a színe e mai napnak? - kérdezhetnénk. Az ünnepek nem különülnek el, csupán különböznek egymástól. Ez az ünnep nem a megbékélés, nem a megtisztulás, nem a megbánás ideje. Az aratás végeztével a vigasság ideje érkezett el. Az isteni időbe lépés az ünnepekkel valósul meg, Isten mindenkit másképpen szólít meg, de üzenete e napon is mindenki számára ugyanaz. Ne félj, vigadj, mert Veled van a te Urad, Istened!

Hála Neked, Uram, ezekért a boldog órákért. Bocsásd meg, ha vétettünk valamit ezen a napon, s engedd, hogy a Te békességeddel térjünk nyugovóra. Kísérjen el az öröm, amit most adtál, s váljék erőforrássá az elkövetkező hétköznapi napokon.